

вположенъ пътъ, тъй що пріятелката, спасителката, до сега водителката имъ, нѣмаше ѣж вече при тѣхъ. Само тя съ слѣпотата си, като обрѣгнада въ тъмнотата, защото живѣеше въ бесконечнъ ношъ, можаше да обходи всякій жгълъ на града, и да ся ухвати безъ да сбърка ни единъ стѣпкъ къмъ крайморіето дѣто Главкъ и Юна бѣхъ рѣшили да прибѣгнѣтъ. А сега на кѣдѣ да потеглятъ? Ношъ п лабиринтъ бѣше за тѣхъ всичко що ги окружаваше а еще уморены и едноманъ обескуражаваны вѣрвѣхъ ужъ напредъ подъ падающытѣ горещи сажды и подъ уломкытѣ на прѣсканытѣ канары, които ги стракахъ, като падахъ насвѣтитены въ краката имъ.

— Увы! неможъ вече да пристѣпи напредъ, краката ми затѣватъ въ распаленыя пепель отъ сажды. Иди си ты, друже, и остави ма мене на честытъ мѣ.

— Млѣкни, не казвай това, любезнѣйша ми друже, годепичке мой. Смъртыта при тебе е твърдѣ сладка, колкото е горчивъ животътъ далечъ отъ тебе. Но на кѣдѣ отивамы обиколены отъ тъмнинъ? Сякамъ че до сега избиколихмы единъ кругъ и намѣрвамы са пакъ тамъ дѣто и прѣди единъ часъ.

— О, Бози! онази канара дѣто паднѣ тамъ сгромоляса една къща. Смъртыта е несумненна по улицытѣ.

— О, благословена да е тази свѣтканица! Я виждѣ Юно! Прѣдъ насъ сѣ сводоветѣ около храма на Честыта. Да ся помжчимъ да стигнемъ тамъ, дѣто можемъ да ся позапазимъ поне отъ този проклетый дѣждъ.

И като зе въ пригрудытѣ си любезната си годеница, съ голѣмъ трудъ и безброины мѣны стигнѣ въ храма. И тамъ, сложи ѣж въ повѣтрѣшнытѣ и по-безопасны мѣста подъ сводоветѣ, като ѣж и закрыляше съ тѣлото си отъ дѣжда който хлуеше, и отъ гледаніето на ужасната сцена, която ся освѣтляваше непрѣставно отъ молнія и свѣтканицы. Хубостьта и самоотверженностьта на любящытѣ осветявахъ и страшныя този часъ.

Кои сте? чу са единъ гласъ растѣперанъ, гласъ на челоуѣкъ прибѣгнѣлъ прѣди тѣхъ въ туй прибѣжище. Да бѣде който и да е! свѣршеніето на свѣта размѣси непріятелитѣ съ пріятелитѣ.

Юна ся обърнѣ да види кой е той що говореше така, но тутакъ си са дрѣпнѣ къмъ обитіята на Главка, съ едно испищаваніе, и Главкъ като ся взрѣ на татѣкъ разумъ тутакъ си причината на уплашваніето. Свѣтахъ като запалены вжлены въ тъмнината двѣ страшны очи; една свѣтканица на тозъ часъ освѣтли всичкото зданіе, и Главкъ съ настрѣхваніе видѣ че са намѣрваше подъ тѣзи сводове он-